

diu que tothom que a Berlín rep auxili mèdic en els consultoris i dispensaris municipals, resta registrat, però les dades queden en llocs diferents, sense avantatge per la higiene pública.

El professor Gottstein, ex-cap del Departament sanitari del Govern Prussià, ha remarcat que pels soldats i algunes categories de funcionaris de l'Estat, ja existeix el registre de malalties.

També es guarda material valuós en els arxius de les *Krankenkassen* (Societats d'assegurances per a malalties).

Alguns higienistes demanen que els documents es guardin en una oficina central, malgrat que això exigiria una organització burocràtica costosa i excessiva, mentre que n'hi ha d'altres que creuen que les dades haurien d'ésser trameses a cada individu interessat, àdhuc a risc que es perdessin.

Contra la institució del carnet sanitari s'allega l'obligació de guardar el secret professional, però havent-se de certificar les malalties per a les societats d'assegurances, el secret ha estat romput.

L'òrgan oficial del partit socialista *Vorwärts*, combat la proposta des del punt de vista obrer. Diu que la creació, àdhuc voluntària, del carnet, induiria els patrons a emprar només els obrers que el tinguessin, refusant els que n'estessin mancats. Per altra banda, l'obrer s'abstindria moltes vegades de consultar el metge per la por de què inscrivís la malaltia al carnet.

La discussió es manté en ple terreny teòric, i és difícil que tingui conseqüències pràctiques, entre altres raons, per les dificultats i el crescut cost que portaria la seva institució.

PARADISOS DEL CURANDERISME

A l'Escola de Medicina d'Amiens, el Prof. Girard, encarregat del Curs de Patologia i clínica mèdiques, ha fet un discurs parlant de l'etern tema del curanderisme. S'ha fixat especialment en la llibertat que gaudeixen els xarlatans a dues grans nacions com són Alemanya i Estats Units.

Paràgrafs interessants de la conferència:

"Un fet és igualment digne de remarca i és la volada més marcada del xarlatanisme a dues nacions: Alemanya i Estats Units.

"Entre els llatins el xarlatanisme no és més

que un accident individual, depèn d'una influència personal, s'exerceix a l'ombra com vergonyosament, i això és un element d'orgull per a nosaltres. (Si el Prof. Girard conegués el nostre ambient veuria que ací, i ho demostren exemples recents, no s'exerceix tan vergonyosament com suposa; potser sí comparat amb el desenfrè de les nacions que esmenta.) En aquestes dues nacions—segueix dient—ben al contrari, s'exhibeix a plena llum, s'erigeix en sistema, forma escoles.

"Jo crec que les causes són diferents en cadascun dels dos casos; als països germànics respon a la mateixa essència de la mentalitat del poble; a Amèrica obeeix a les regles de l'evolució industrial.

"En efecte, l'alemany conserva una creença molt viva del meravellós; les seves llegendes estan plenes d'intervencions miraculoses i la terra és sovint visitada per criatures fabuloses. Aquestes llegendes només es troben entre nosaltres, que en les contrades menys llatinitzades, com per exemple la Bretanya, on el xarlatan fa especialment estralls.

"L'*Augendiagnose* (diagnòstic pels ulls) als seus començos se sembla a la falla de l'ocell amb la pota trencada. Un poc de poesia nebulosa hi és necessària per l'èxit del sistema.

"Lluny d'ésser desdenyable, una semblant concepció de les coses constitueix una circumstància atenuant, una excusa valedora, car en el fons no es tracta més que de la desviació del sentit místic, al qual manca la crítica.

"Podria dir-se que la llatinitat ha pogut donar aquest gust de claredat als pobles celtas i que el límit de la conquesta de Roma és també el de l'esperit més fàcilment enganyat? És possible. Per altra banda hem vist en aquest país tan malparat, per més que s'hagi dit, per la seva desfeta, un doblegament de l'esperit crític, una mena de dubte, de recusació de les tradicionals formacions de l'esperit. L'Alemanya cultivada, repulsada de l'Occident es girava seguint les petjades del Comte bàltic Keyserling vers l'Orient i acollia els asiàtics russos i hindús com els missatgers d'una orientació novella. I cosa estranya, en aquesta mateixa època, les societats científiques alemanyes s'inquietaven de l'expansió del xarlatanisme com si la relaxació de l'esperit públic i la credulitat per l'empirisme es desenrotllessin paral·lelament. A